" ఆత్మలైన మీరెప్పుడు స్వచ్ఛంగా అవుతారో అప్పుడు ఈ ప్రపంచము సుఖదాయిగా అవుతుంది, దుఃఖాలకు కారణం - 5 వికారాలకు వశీభూతమై చేసిన కర్మలు "

(మాతేశ్వరిగారి అమూల్యమైన మహావాక్యాలు)

పాట :- దృష్టికి తెలియదు, హృదయం గుర్తిస్తుంది...... (జానే న నజర్, పహ్ జానే జిగర్......)

మన అనంతమైన తండ్రి మహిమ విన్నారు. సాధారణ మనిషికి ఇటువంటి మహిమ ఉండదు. ఈ మహిమ ఆ ఒక్కరిదే. వారే ఈ మహిమకు అధికారులు ఎందుకంటే వారి మహిమ వారి కర్తవ్యమనుసారము గాయనం చేయబడ్తుంది. వారి కర్తవ్యము మనుష్యాత్మలందరి కర్తవ్యము కంటే మహోన్నతమైనది. ఎందుకంటే వారి కర్తవ్యము అందరి మనుష్యాత్మల కొరకే! కనుక అందరి కర్తవ్యము కంటే ఉన్నతమైనది కదా! ఎందుకంటే అందరి కొరకు అందరి గతి-సద్గతిదాత వారొక్కరే. కొందరి గతి-సద్గతి కొరకు అని అనరు. వారు సర్వుల గతి-సద్గతిదాత. కనుక వారు అందరికి అథారిటీ అయ్యారు కదా. సాధారణంగా చూచినా ఏదైనా కర్తవ్యము చేసినప్పుడే కదా వారి మహిమ పెరుగుతుంది. ఎవరైతే కొద్దో-గొప్పో అటువంటి పని చేసి ఉంటే వారికి మహిమ ఉంటుంది. కనుక తండ్రికి కూడా వారు ఉన్నతోన్నతులు అనే మహిమ ఉంది. అంటే వారు తప్పకుండా ఇక్కడకు వచ్చి మహోన్నతమైన కర్తవ్యాన్ని చేశారు. వారు మన కొరకు, మొత్తం మనుష్య సృష్టి కొరకు మహోన్నతమైన కర్తవ్యము చేశారు, ఎందుకంటే వారిని ఈ సృష్టికి హర్త, కర్త అని అంటారు. కనుక వారు వచ్చి మనుష్య సృష్టిని ఉన్నతంగా, శ్రేష్ఠంగా చేశారు. ప్రకృతి సహితం అందరిని పరివర్తన చేశారు. కాని ఏ యుక్తి ద్వారా పరివర్తన చేశారు? వారే కూర్చొని అర్థము చేయిస్తున్నారు. ఎందుకంటే ముందు మనుష్యాత్మ ఆత్మను(స్వయాన్ని) పరివర్తన చేసుకున్నందున తర్వాత ఆత్మ బలముతో, తన కర్మ బలముతో మళ్లీ ఈ ప్రకృతి తత్వాలు మొదలైన వాటిపై కూడా దాని బలము పని చేస్తుందని కాదు. కాని చేసేవారు వారే కదా. అందువలన చేసేవారు వారు అయితే ఎలా చేస్తారు? ఎంతవరకు మనుష్యాత్మ ఉన్నతంగా అవ్వదో అంతవరకు ఆత్మ ఆధారముతో శరీరము, ప్రకృతి తత్వాలు మొదలైనవన్నీ నంబరువార్ అదే శక్తితో వస్తాయి, తద్వారా మళ్లీ మొత్తం సృష్టి అంతా సస్యశ్యామలంగా, సుఖదాయిగా అవుతుంది.

కనుక మనుష్య సృష్టిని సుఖవంతముగా చేసే తండ్రికి మనుష్య సృష్టి సుఖదాయిగా ఎలా అవుతుందో తెలుసు. ఎంతవరకు ఆత్మలు స్వచ్ఛంగా అవ్వవో అంతవరకు ప్రపంచము సుఖదాయిగా అవ్వలేదు. అందువలన వారు వచ్చి మొట్టమొదట ఆత్మలనే స్వచ్ఛంగా చేస్తారు. ఇప్పుడు ఆత్మకు మలినము తగుల్కొని ఉంది. మొదట ఆ మలినాన్ని తీసేయాలి. తర్వాత ఆత్మ బలము ద్వారా ప్రతి వస్తువులోని తమోప్రధానత పరివర్తన చెంది సతోప్రధానంగా అవుతుంది. దీనినే అన్ని బంగారు యుగములోకి వచ్చేస్తాయని అంటారు. కనుక ఈ తత్వాలు మొదలైనవన్నీ బంగారుయుగ స్థితిలోకి

వచ్చేస్తాయి. అయితే మొదట ఆత్మ యొక్క స్థితి మారుతుంది కనుక ఆత్మలను మర్చేవారు అనగా ఆత్మలను పవిత్రంగా చేసేవారు, ఆథారిటీ వారే అయ్యారు. ఇప్పుడు ప్రపంచము పరివర్తన చెందుతూ ఉందని మీరు గమనిస్తున్నారు. మొదట స్వయాన్ని మార్చుకోవాలి. ఎప్పుడైతే మనము స్వయాన్ని మార్చుకుంటామో అప్పుడు దాని ఆధారముతో ప్రపంచము పరివర్తనవుతుంది. ఒకవేళ ఇంతవరకు మనలో మార్పు రాలేదంటే, స్వయాన్నే మార్చుకోలేదంటే ప్రపంచము ఎలా మారుతుంది. అందువలన ప్రతిరోజు స్వయాన్ని చెక్ చేసుకోండి. ఉదాహరణానికి లెక్కాచారము చూసుకునేవారు రాత్రి తమ ఖాతాలో ఎంత జమ అయింది అని చూసుకుంటారు కదా! అందరు తమ లెక్కఖాతాను ఉంచుకుంటారు. కనుక ఇక్కడ కూడా రోజంతటిలో నాకు ఎంత లాభము లభించింది, ఎంత నష్టపోయాను? అని లెక్కాచారము ఉంచుకోవాలి. ఒకవేళ ఎక్కువగా నష్టపోయి ఉంటే మరుసటి రోజు హెచ్చరికగా ఉండాలి. ఈ విధంగా స్వయంపై అటెన్షన్ ఉంచుకుంటే మళ్ళీ మనము లాభంలోకి వెళ్తూ వెళ్తూ మన హోదాను పట్టుకోగలము. కనుక ఇలా చెక్ చేసుకుంటూ స్వయం మారిపోయానని అనుభవం చేయాలి. అంతేగాని మేము దేవతలుగా అవుతాము, వారు వెనుక అవుతారు, ఇప్పుడు ఎలా ఉన్నామో అలా బాగున్నాము..... అని అనుకోరాదు. ఇప్పటి నుండే ఆ దేవతా సంస్కారాలను తయారు చేసుకోవాలి(అలవర్చుకోవాలి). ఇంతవరకు 5 వికారాలకు వశమై ఏ సంస్కారాలు నడిచాయో ఆ వికారాల నుండి మేము విడుదల అవుతున్నామా? అని చూసుకోవాలి. మాలో ఉన్న క్రోధము మొదలైనవి వెలుపలికి వెళ్తున్నాయా? లోభము లేక మోహము మొదలైన వికారి సంస్కారాలు పరివర్తన అవుతూ ఉన్నాయా? అవి మారుతూ ఉంటే, వదిలిపోతూ ఉంటే మనము మారుతూ ఉన్నట్లు అవుతుంది. ఒకవేళ అవి వదలకుంటే ఇంకా మేము పరివర్తన చెందలేదని తెలుసుకోండి. కనుక మార్పు అనుభవమవ్వాలి. స్వయంలో పరివర్తన రావాలి. అంతేగాని రోజంతా వికారి ఖాతాలలోనే నడుస్తూ, మేము దాన-పుణ్యాలు చేశాము ఇది చాలని అనుకోరాదు. మన కర్మల ఖాతా ఏదైతే నడుస్తూ ఉందో దానినే మనము సంభాళించుకోవాలి. మనం ఏం చేస్తున్నామో అందులో ఏదైనా వికారానికి వశమై వికర్మల ఖాతా తయారవ్వడం లేదు కదా అని స్వయాన్ని సంభాళించుకోవాలి. ఈ లెక్కాచారమంతా ఉంచుకొని రాత్రి నిదురించేందుకు ముందు 10-15 నిమిషాలు రోజంతా ఎలా గడిచింది అని స్వయాన్ని పరిశీలించుకోవాలి. కొంతమంది నోట్(వ్రాసుకుంటారు) కూడా చేసుకుంటారు. ఎందుకంటే తలపై గల పాత జన్మలలో చేసిన పాప భారాన్ని కూడా తొలగించుకోవాలి. అందుకు తండ్రి ఆజ్ఞ - "నన్ను స్మృతి చేయండి." కనుక ఎంత సమయం స్మృతి చేశాను? అని చార్టు ఉంచినందున మరుసటి రోజు హెచ్చరికగా ఉంటారు. ఇలా సావధానంగా ఉంటూ ఉంటూ మళ్ళీ సావధానంగా అవుతారు. మళ్ళీ మన కర్మలు బాగవుతూ ఉంటాయి. అంతేకాక మళ్ళీ ఏ పాప కర్మా జరగదు. పాపాల నుండే కదా రక్షించుకోవాలి?

మనలను ఈ వికారాలే చెడ్డవారిగా చేశాయి. వికారాల వల్లనే మనము దుఃఖితులుగా అయ్యాము. ఇప్పుడు మనము దుఃఖము నుండి విడుదల అయ్యేందుకు ఇదే ముఖ్యమైనది. భక్తి మార్గములో కూడా మనము పరమాత్మను పిలుస్తాము, స్మృతి చేస్తాము, ఇంకా ఏమేం చేస్తామో అవన్నీ ఎందుకు చేస్తాము? సుఖము శాంతి కొరకే కదా. అందుకు ఈ అభ్యాసాన్ని ప్రాక్టికల్‌గా ఇప్పుడు చేయించబడ్తుంది. ఇది ప్రాక్టికల్‌గా చేసే కాలేజి. ఇది అభ్యాసము చేసినందున మనము

స్వచ్ఛంగా, పవిత్రంగా అవుతూ ఉంటాము. మళ్లీ మనము మన లక్ష్యమైన ఆదిసనాతన పవిత్ర ప్రవృత్తి మార్గమును పొందుకుంటాము. ఎలాగైతే ఎవరైనా డాక్టరుగా అయ్యేందుకు మెడికల్ కాలేజికి వెళ్లి తర్వాత ప్రాక్టీసు చేస్తూ డాక్టరుగా అవుతారో, అలా మనము కూడా ఈ కాలేజీలో ఈ చదువు ద్వారా లేక ఈ ప్రాక్టీసు ద్వారా ఈ వికారాల నుండి లేక పాప కర్మలు చేయడం నుండి విడుదల అవుతూ స్వచ్ఛంగా అవుతూ ఉంటాము. తర్వాత స్వచ్ఛతకు డిగ్రీ ఏది? దేవత.

ఈ దేవతలు మహిమ చేయబడ్డారు కదా. వారిని సర్వగుణ సంపన్నులు, 16 కళల సంపూర్ణులు, సంపూర్ణ నిర్వికారులు..... అని మహిమ చేస్తారు. అయితే అలా ఎలా అవ్వాలి? మేము అయ్యే ఉన్నాము అని అనుకోకండి. ఇప్పుడు అవ్వాలి. ఎందుకంటే మనమే చెడిపోయాము, మనమే అవ్వాలి. దేవతల ప్రపంచము వేరుగా ఉందని అనుకోకండి. మనుష్యులైన మనమే దేవతలుగా అవ్వాలి. దేవతలే క్రింద పడ్డారు. ఇప్పుడు మళ్లీ పైకెక్కాలి. ఇప్పుడు తండ్రి మళ్లీ పైకెక్కే విధానము నేర్పిస్తున్నారు. ఇప్పుడు మనము వారితో సంబంధాన్ని జోడించాలి. ఇప్పుడు తండ్రి వచ్చి ప్రకాశము(జ్ఞానము)నిచ్చారు. చివరికి మీరు నా వారు, నా వారిగా అయి నడవండి. ఎలాగైతే లౌకికంలో తండ్రి పిల్లలవారిగా, పిల్లలు తండ్రివారిగా ఉంటారో అలా మీరు తనువు-మనసు-ధనము ద్వారా నా వారిగా అయి నడవండి. ఎలా నడవాలి! అందుకు ప్రమాణము ఈ బాబా. ఇతని శరీరంలో వస్తారు. ఇతను తన తనువు, మనసు, ధనము అంతా వారి అధీనము చేసి వారికి చెందిన వాడిగా అయి నడుస్తున్నాడు. ఇలా తండ్రిని అనుసరించండి. ఇందులో ఇంకేమీ అడగాల్సిన విషయం గాని, తికమక చెందే విషయం గాని లేదు. కొద్దిగా వినండి, చాలా ధారణ చెయ్యండి. విన్నదానిని ఎలా ఆచరించాలో దానిపై పూర్తి గమనముంచండి. మీ అభ్యాసాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్తూ ఉండండి. కేవలం వింటున్నాను, వింటున్నాను..... అని కాదు. ఈ రోజు ఏం విన్నారో దానిని ఆచరణలోకి తీసుకొస్తే చాలు. మనము ఈ రోజు నుండి అదే స్థితిలో నడుస్తాము. వికారాలకు వశమై అటువంటి పని చేయము. మన దినచర్యను తయారుచేసుకొని చార్టు కూడా వ్రాస్తాము. ఇది ఎవరైనా ఆచరించి ఏమవుతుందో చూడండి. కనుక ఇప్పుడు నేను చెప్పిన దానిని ఆచరించండి. ఏది చెప్తారో, ఏది వింటారో అది చేయండి చాలు. వేరే ఏమీ లేదు. కేవలం చేయడం పై ప్రాముఖ్యత చూపండి. అర్థమయిందా. ఎలాగైతే బాప్, దాదాలు ఇరువురి గురించి బాగా తెలుసు కదా, ఇప్పుడు అలా అనుసరించండి. ఇలా అనుసరించే సుపుత్రులైన పిల్లలు లేక మధురాతి మధురమైన పిల్లలకు యాద్‌ప్యార్ మరియు గుడ్‌మార్నింగ్.

రెండవ మురళి - 1957

పాట :- నా ఈ చిన్న సంసారాన్ని(పరివారాన్ని) చూడండి..... (మేరా ఛోటా సా.....)

ఈ పాట ఏ సమయంలో పాడారు? ఎందుకంటే ఈ సంగమ సమయమే మన బ్రాహ్మణ కులానికి చిన్న సంసారము. మన పరివారము ఎటువంటిదో అది నంబరువారుగా తెలుపుతారు. మనము పరమపిత పరమాత్మ అయిన శివుని పౌత్రులము. బ్రహ్మా సరస్వతుల ముఖ సంతానము. విష్ణు శంకరులు మన పెద్ద నాన్నలు, మనమంతా పరస్పరం సోదరీ సోదరులము. ఇది మన చిన్న కుటుంబము. ఇంతకంటే ఎక్కువ సంబంధాలు రచించనే రచించలేదు. ఈ సమయంలో మనకున్న సంబంధాలు ఇవే. మనకు ఎంత గొప్ప(పెద్ద) అథారిటీ ఉందో చూడండి. మన తాత శివుడు, వారి

పేరు ఎంత గొప్పది, వారు మొత్తం మనుష్య సృష్టికి బీజరూపులు. సర్వ ఆత్మల కళ్యాణకారి అయినందున వారిని హరహర భోలానాథ్ శివ్ మహాదేవ్ అని అంటారు. వారు మొత్తం సృష్టికి దుఃఖహర్త, సుఖకర్త. వారి ద్వారా మనకు సుఖము, శాంతి, పవిత్రతకు హక్కు లభిస్తుంది. తర్వాత శాంతిలో ఎలాంటి కర్మ బంధనాల లెక్కాచారము ఉండదు. అయితే ఈ రెండు(సుఖము, శాంతి) పవిత్రత ఆధారముపై ఉంటాయి. ఎంతవరకు తండ్రి పాలన, పోషణ యొక్క పూర్తి వారసత్వము తీసుకోమో, తండ్రి నుండి సర్టిఫికెట్ లభించదో అంతవరకు ఆ వారసత్వము లభించదు. బ్రహ్మ పైన ఎంత పెద్ద పని ఉందో చూడండి - 5 వికారాలతో మైలపడిన అపవిత్రమైన దుర్మార్గ ఆత్మలను సుగంధ పుష్పాలుగా చేస్తారు. ఈ అలౌకిక కార్యానికి ప్రతిఫలంగా సత్యయుగంలో మొదటి నంబరు శ్రీకృష్ణుని పదవి లభిస్తుంది. ఇప్పుడు ఆ తండ్రితో మీకు ఎటువంటి సంబంధముందో చూడండి. కనుక ఎంత నిశ్చింతగా, సంతోషంగా ఉండాలి. ఇప్పుడు ప్రతి ఒక్కరు మేము పూర్తిగా వారికి చెందినవారిగా అయ్యామా అని తమ హృదయాన్ని ప్రశ్నించుకోండి.

మన తండ్రి అయిన పరమాత్మ వచ్చారు కనుక వారి నుండి పూర్తి వారసత్వము తీసుకోవాలని అనుకోవాలి. పురుషార్థము పూర్తిగా చేసి స్కాలర్‌షిప్ తీసుకోవడం విద్యార్థుల పని. కనుక మనము ఒకటవ నంబరు లాటరి ఎందుకు గెలుచుకోరాదు! వారు విజయమాలలో కూర్చబడ్తారు. అయితే కొంతమంది రెండు లడ్డూలు పట్టుకొని కూర్చుని ఉన్నారు. ఇక్కడ హద్దు సుఖమూ తీసుకోవాలి, అక్కడ వైకుంఠములో ఏదో కొంత సుఖమూ తీసుకోవాలి. ఇటువంటి ఆలోచనలు గలవారిని మధ్యమ మరియు కనిష్ఠ పురుషార్థులని అంటారు. వారిని సర్వోత్తమ పురుషార్థులని అనరు. తండ్రి ఇవ్వడంలో తటపటాయించరు. కనుక తీసుకునేవారు ఎందుకు వెనుకాడ్తారు. పరమాత్మ దాత, సమర్థుడు, కాని ఆత్మలకు వారి నుండి తీసుకునే శక్తి కూడా లేదు అని గురునానక్ అంటారు. ఒక సామెత కూడా ఉంది - ఇచ్చేవారు ఇస్తారు కాని తీసుకునేవారు అలసిపోతారు. మేము కూడా ఈ పదవి పొందాలని ఎందుకు అనుకోము అని మీ మనసులో వస్తూ ఉండవచ్చు కాని బాబా ఎంత కష్టపడ్తున్నారో చూడండి. అయినా మాయ ఎన్ని విఘ్నాలు వేస్తుంది, ఎందుకు? ఇప్పుడు మాయ రాజ్యము సమాప్తమవుతుంది. మాయ మొత్తం సారమంతా తీసేసింది. అప్పుడే పరమాత్మ వస్తారు. వారిలో అన్ని రసాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. వారి ద్వారా సర్వ సంబంధాల రుచి(రస్‌నా) లభిస్తుంది. అందుకే త్వమేవ మాతాశ్చ పితా..... మొదలైన ఈ మహిమలు ఆ పరమాత్మవే కనుక బలిహారమంతా ఈ సమయానిదే, ఎందుకంటే ఇప్పుడే ఇటువంటి సంబంధము ఏర్పడింది.

కనుక పరమాత్మతో 21 జన్మలకు సుఖము ప్రాప్తించునట్లు పరమాత్మతో సంపూర్ణ సంబంధాన్ని జోడించాలి. ఇది పురుషార్థానికి సిద్ధి. కాని 21 జన్మలని విని చల్లబడరాదు. 21 జన్మల కొరకు ఇప్పుడింత పురుషార్థము చేసినా 21 జన్మల తర్వాత మళ్ళీ క్రింద పడాల్సిందే కదా, కనుక ఇది సిద్ధి ఎలా అవుతుందని అనుకోరాదు. డ్రామాలో ఆత్మలకు ఎంత సర్వోత్తమ సిద్ధి ఫిక్స్ అయి ఉందో అది లభిస్తుంది కదా. తండ్రి వచ్చి మనలను సంపూర్ణ స్థితికి చేరుస్తారు, కాని పిల్లలైన మనము తండ్రిని మర్చిపోతాము కనుక తప్పకుండా క్రింద పడ్తాము. ఇందులో తండ్రి దోషమేదీ లేదు. లోపము పిల్లలైన మనదే. సత్య-త్రేతాల సుఖమంతా ఈ జన్మలో చేయు పురుషార్థముపై ఆధారపడి ఉంది. కనుక సంపూర్ణ పురుషార్థము చేసి ఎందుకు మన సర్వోత్తమ పాత్రను అభినయించరాదు? పురుషార్థము

చేసి ఎందుకు ఆ వారసత్వము తీసుకోరాదు? మనుష్యులు సదా సుఖము కొరకే పురుషార్థము చేస్తారు. సుఖ-దుఃఖాల నుండి అతీతంగా అయ్యేందుకు ఎవ్వరూ పురుషార్థము చేయరు. డ్రామా అంత్యములో పరమాత్మ వచ్చి ఆత్మలందరినీ శిక్షించి, పవిత్రంగా చేసి పాత్ర నుండి ముక్తులుగా చేస్తారు. ఇది పరమాత్ముని కార్యము. వారు తమ సమయమునను సరించి వారే వచ్చి తెలిపిస్తారు. ఇప్పుడు ఆత్మలు పాత్రను అభినయించాల్సే వస్తుంది. కనుక సర్వోత్తమ పాత్రను ఎందుకు అభనయించరాదు?

అచ్ఛా - మధురాతి మధురమైన పిల్లలకు తల్లి ప్రియ స్మృతులు. ఓంశాంతి.

వరదానము :- " " బాబా " అను శబ్దము స్మృతి ద్వారా కారణాన్ని నివారణలోకి పరివర్తన చేసే సదా అచల్ - అడోల్ భవ "

ఎంత ఆందోళనకర స్థితి అయినా 'బాబా' అని అన్నారంటే స్థిరంగా, అచలంగా అవుతారు. పరిస్థితులను గురించి చింతన చేస్తూ ఉంటే కష్టము అనుభవమవుతుంది. కారణానికి బదులు నివారణలోకి వెళ్ళారంటే కారణమే నివారణగా అవుతుంది. ఎందుకంటే మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులైన బ్రాహ్మణుల ముందు పరిస్థితులు చీమలంత కూడా కాదు. కేవలం ఏమయింది? ఎందుకయింది? అని ఆలోచించేందుకు బదులు జరిగిన దాంట్లో కళ్యాణము ఇమిడి ఉంది, సేవ ఇమిడి ఉంది..... భలే అది పరిస్థితి రూపము కావచ్చు కాని అందులో సేవ ఇమిడి ఉంది - ఈ రూపములో చూస్తే సదా స్థిరంగా, అచలంగా ఉంటారు.

స్లోగన్:- " ఒక్క తండ్రి ప్రభావంలో ఉండేవారు ఏ ఇతర ఆత్మ ప్రభావములోకి రాలేరు. "